

ЦВЕТА ПОРЯЗОВА

ОТМЪЩЕНИЕТО НА СПАС

chitanka.info

Когато разбра, че в завода организират екскурзия до Румъния, Спас веднага се записа. Не че толкова му се ходеше, но беше скаран с жена си Генка и това бе удобен повод да се сдобрят. След седмица автобусът потегли. Генка вече беше простила на мъжа си и, облечена в най-новите си дрешки, се кипреше на първата седалка, като поглеждаше влюбено към него.

Пристигнаха в Букурещ без произшествия, настаниха ги в хотела. Спас и неговият приятел Илиян решиха да се разходят семейно и да разгледат града и най-вече — да обменят парите, които носеха за румънски леи. Излязоха от хотела и към тях се втурна някакъв мъж. Къде със знаци, къде с румънски и малко български думи той им предложи услугите си. За да не търсят обменно бюро мъжете се съгласиха, размениха пачките по актуалния курс и тръгнаха на обиколка. Тогава Генка се сети, че е забравила телефона си и се върнаха в хотела.

Докато жена му се мотаеше из стаята Спас реши да преброи парите. И тогава откри, че е хитро измамен. Пробутали му бяха т.нар. „кукла“ — отгоре и отдолу имаше румънски банкноти, а в средата — парчета хартия. Вече не му беше до разходки, оплака се на приятелското семейство, жена му го нахока и сърдити си легнаха.

Цяла нощ Спас не мигна. Опитваше се да си припомни как изглеждаше човека, който го измами. Полека — лека в съзнанието му изплува неговия образ, както и в какво беше облечен. Ама къде да го намери и как да докаже, че буквално го е ограбил?

На другата сутрин, когато групата тръгваше по начертаната програма с екскурзовода, той се огледа пред хотела, но не го видя. Забеляза обаче, че други мъже питаха за български цигари. Мина му нещо през ума, сподели го и с Генка, с която се бяха сдобрили в леглото. Прибраха се уморени, но идеята се беше загнездила здраво в главите им и вместо да си почиват, те седнаха и измъкнаха от багажа стек цигари. После извадиха цигарите от повечето кутии и ги натъпкаха с навити на рула хартийки. Залепиха наново стека така, че да не личи, че е отварян и доволно тръгнаха на вечерна разходка.

Едва излезли от хотела и Спас прошепна: „Ето го, оня от снощи... Същия...“ Мъжът в момента предлагаше пари на друг турист, този път на румънско-френски. Спас нахлупи шапката си, сложи си тъмните очила, макар че слънцето отдавна беше залязло. Небрежно

запали цигара, а жена му поизвади стека от чантата си, за да се вижда. Уловката успя и привлече погледа на румънеца, който веднага се насочи към тях. „Български? Колко?“. За щастие не ги позна. Явно не бяха нито първите, нито последните, попаднали в капана му.

Спас го почерпи с цигара, за да го разсее и бдително се взираше в ръцете му, докато той броеше поисканата сума. Когато я взе, бързешком му подаде стека и се шмугнаха с Генка обратно в хотела. В стаята Спас се разсмя: „Така му се пада! Ще ме лъже той мене, ама не е познал. Каквото повикало, това се обадило“. След час обаче на вратата се почука. Генка отвори. На прага стояха двама полицаи и техният „добър познат“.

Наложи се да извикат и екскурзовода, който превеждаше въпросите и отговорите. Спас чистосърдечно разказа какво се беше случило предишната вечер и защо е постъпил по същия начин, но това не попречи на полицаите учтиво да го помолят да ги придружи.

На сутринта се прибра в хотела. Бяха го освободили. Само той си знаеше колко страх беше брал. После в продължение на години разказваше случката на познатите си. Вече не помнеше какво е видял в столицата на съседната страна, но преживяното не бе забравил. И когато седаше на чашка с приятели току започваше: „Аз, когато бях в Румъния...“ А приятелите му продължаваха: „Прецака онзи, който те беше прецакал...“

Но тази история си имаше и добрата страна. Оттогава Спас престана да пуши, тютюнът нещо му нагарчал...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.